

rep.nr.

2013/1643

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 4 JUNI 2013

3 e KAMER

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk
definitief

In de zaak:

NV KONICA MINOLTA BUSINESS SOLUTIONS (BELGIUM), met
maatschappelijke zetel te 1930 ZAVENTEM, Excelsiorlaan 10,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. VAN LOOVEREN Michael loco mr. CARLIER
Edward, advocaat te 2800 MECHELEN, Conventstraat 2.

Tegen:

G

vertegenwoordigd door de heer PIPYN Pierre, gevolmachtigde van het
ACLVB, met kantoor te 9000 GENT, Koning Albertlaan 95.

***

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 16 december 2011 oor de arbeidsrechtbank te Brussel, 23e kamer (A.R. 10/1060/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 24 juli 2012,
- de conclusie en de syntheseconclusie voor de appellante neergelegd ter griffie, respectievelijk op 30 november 2012 en 15 februari 2013,

- de conclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 5 oktober 2012 en 15 januari 2013,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 7 mei 2013, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

***

*

FEITEN EN RECHTSPLEGING

G was vanaf 15-1-2007 als handelsvertegenwoordiger in dienst van de vennootschap met een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, ondertekend op 27-12-2006.

Met een in het Frans gestelde aangetekende brief van 18-9-2008 stuurde de vennootschap haar een verwittiging wegens individueel disfunctioneren met verwijzing naar een gesprek van 9-9-2008.

Op 26-11-2008 stuurde de vennootschap haar een tweede verwittiging met een in het Frans gestelde aangetekende brief van 26-11-2008, verwijzend naar een gesprek van 18-11-2008.

G antwoordde eveneens in het Frans met een aangetekende brief van 5-12-2008.

Met een in het Nederlands gestelde aangetekende brief van 21-1-2009 stelde de vennootschap een onmiddellijk einde aan de arbeidsovereenkomst in het raam van de procedure "individueel disfunctioneren", zoals beschreven in de ondernemings-CAO van 30-4-1998 betreffende werkzekerheid en ontslagprocedure, mits uitbetaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan 4 maanden loon en een uitwinningsvergoeding gelijk aan 3 maanden loon.

Als reden voor het ontslag werd op het C4-formulier vermeld: "onvoldoende zakencijfer".

Met een in het Frans gestelde aangetekende brief van 18-2-2009, stelde G de vennootschap via haar vakvereniging in gebreke tot betaling van een vergoeding gelijk aan 6 maanden loon wegens niet-naleving van de in art 23 van de CAO-werkzekerheid voorziene procedure.

In de daaropvolgende briefwisseling bleven partijen elk bij hun standpunt.

Met dagvaarding van 15-1-2010 spande G een geding aan voor de arbeidsrechtbank. De vordering strekte ertoe de vennootschap te veroordelen tot betaling van een bedrag van 19.213,34 euro als schadevergoeding gelijk aan 6

maanden loon en de wettelijke en gerechtelijke intresten daarop en tot de kosten van het geding.

Met het bestreden vonnis heeft de arbeidsrechtbank de vordering ingewilligd

Nadat zij ambtshalve het middel had opgeworpen m.b.t. de miskennis van het Nederlands taaldecreet van 19-7-1973, waarbij G zich had aangesloten, oordeelde zij dat de procedure als voorzien in de bedrijfsCAO werkzekerheid van 30-4-1998 niet werd nageleefd daar de in het Frans gestelde aangetekend verstuurde verwittigingen nietig waren op grond van het taaldecreet.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De vennootschap is het niet eens met de uitspraak van de arbeidsrechtbank. Zij verzoekt het hof deze te vernietigen en de oorspronkelijke vorderingen ongegrond te verklaren met veroordeling van G tot de kosten van het geding.

G verzoekt om de bevestiging van het bestreden vonnis.

Taaldecreet

De vennootschap meent dat de aangetekend verstuurde verwittigingen wel in aanmerking kunnen worden genomen, nu G in haar brieven en later in conclusie uitdrukkelijk heeft bevestigd dat zij een schriftelijke verwittiging individueel disfunctioneren heeft ontvangen.

Zij besluit dat de bij de CAO werkzekerheid voorgeschreven procedure bijgevolg wel degelijk werd gevolgd, zodat G geen aanspraak kan maken op de daarin voorziene vergoeding.

Zij benadrukt dat de meeste werknemers in de onderneming het Nederlands niet machtig zijn en dat dit evenzeer het geval is van G die trouwens haar brieven in het Frans schreef.

G treedt de beslissing van de arbeidsrechtbank bij. Zij benadrukt dat de werkgever met een exploitatiezetel in het Nederlands taalgebied uitsluitend het Nederlands mag gebruiken voor de sociale betrekkingen met de werknemers, zowel mondeling als schriftelijk verband met tewerkstelling en voor de wettelijk voor geschreven akten en bescheiden.

Aangezien de aangetekende brieven in het Frans werden gesteld zijn deze volgens haar nietig en kan er geen rekening mee worden houden aangezien de nietigheid niet kan gedekt worden.

Bijgevolg is er volgens haar geen geldige verwittiging geweest, zodat de door de CAO voorziene procedure niet werd nageleefd.

Bovendien stelt zij dat de vennootschap zich niet gehouden heeft aan het voorschrift dat de aangetekende verwittigingen i.v.m. het individueel disfunctioneren eveneens naar de syndicale delegatie moeten worden gestuurd.

Het Nederlands taaldecreet van 19-7-1973 is van toepassing op werkgevers met een exploitatiezetel in het Nederlands taalgebied.

De exploitatiezetel is iedere vestiging of elk centrum met enige standvastigheid waaraan een personeelslid gehecht is en waar de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer in principe plaats hebben. Daar worden doorgaans de opdrachten en instructies aan het personeelslid gegeven, worden hem alle mededelingen gedaan en wendt hij zich tot zijn werkgever (Cass. 22-4-2002, www.cass.be).

De exploitatiezetel te Zaventem waaraan G verbonden is, is wel degelijk gelegen in het Nederlands taalgebied;

Art 2 van het Nederlands taaldecreet schrijft voor dat de werkgever uitsluitend het Nederlands gebruikt in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers en in de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de onderneming.

Dit voorschrift geldt zowel voor de mondelinge als voor de schriftelijke sociale betrekkingen, zoals bepaald in art 3.

De vennootschap meent op grond van een arrest van het Hof van Justitie van de EU van 16-4-2013 te kunnen stellen dat hiervoor geen absolute nietigheid kan worden weerhouden.

Nog afgezien van het feit dat die uitspraak niet zonder meer kan worden toegepast op voorliggend geval daar zij; in tegenstelling tot dit geschil betrekking heeft op een grensoverschrijdende tewerkstellingssituatie, dient het hof vast te stellen dat de vennootschap zich hoe dan ook niet aan alle regels van de door de CAO voorgeschreven procedure heeft gehouden.

De verwittigingen i.v.m. individueel disfunctioneren dienden immers niet enkel naar de werknemer te worden gestuurd maar ook naar de syndicale delegatie binnen het bedrijf.

De syndicale delegatie binnen het bedrijf bestaat uit 16 afgevaardigden. De vennootschap stuurde een afschrift van de eerste verwittiging naar 6 afgevaardigden, 2 van elke vakorganisatie. Zij verduidelijkt dat het binnen het bedrijf de gewoonte was dat de stukken naar de vrijgestelde afgevaardigden werden gestuurd die permanent op het bedrijf aanwezig waren.

Zelfs indien men aanneemt dat daarmee werd voldaan aan het voorschrift van de CAO, nu via die permanenten alle betrokken vakverenigingen op de hoogte werden gesteld, dan moet in ieder geval worden vastgesteld dat de tweede verwittiging enkel werd gestuurd naar de plaatsvervangende afgevaardigde die G bijstond.

Hiermee was niet voldaan aan het voorschrift van de CAO.

Het voorschrift beoogde immers de syndicale delegatie in te lichten over de in de onderneming voorgenomen ontslagen en de daarvoor ingeroepen redenen en niet enkel om de werknemer de gelegenheid te geven zich te laten bijstaan.

De CAO had tot doel overleg en werkzekerheid te bieden aan de personeelsleden ten einde het vertrouwen te waarborgen, zoals in art 1 bepaald.

Art 4 stelt uitdrukkelijk dat het ontslag slechts rechtsgeldig zal zijn als de volledige beschreven ontslagprocedure integraal gerespecteerd wordt.

Art 21 van de CAO bepaalt dat bij elke schriftelijke verwittiging wegens "individueel disfunctioneren" naast de betrokken werknemer VERPLICHT de syndicale delegatie geïnformeerd dient te worden op dezelfde dag, behoudens schriftelijke weigering van de werknemer.

Het gebruik van hoofdletters in het woord "verplicht" benadrukt het belang dat aan dat voorschrift wordt gehecht.

Aangezien art 23 bij niet-naleving van de ontslagprocedure de betaling van een (morele) schadevergoeding oplegt, gelijk aan 6 maanden loon bruto na aftrek van eventuele sociale zekerheidsbijdragen en bedrijfsvoorheffing, onverminderd de opzegvergoeding, maakt G terech aanspraak op die vergoeding.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht sprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond,

Bevestigt het bestreden vonnis,

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van appellante, deze aan de zijde van mevrouw G niet begroot, geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijnde, daar ze niet bijgestaan werd door een advocaat.

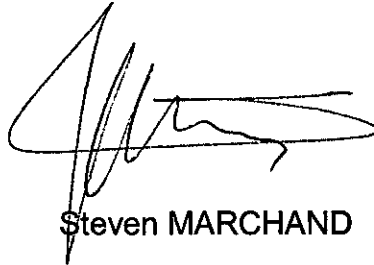
Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Geertrui BALIS,
Jan LINDEMANS,
Steven MARCHAND,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

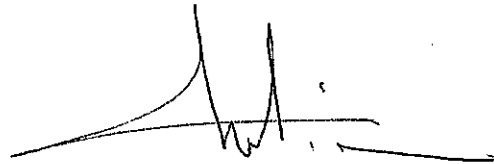
Kelly CUVELIER

Steven MARCHAND

Jan LINDEMANS

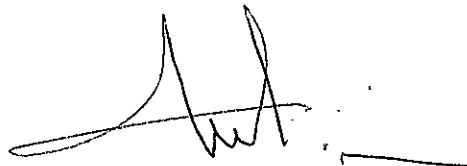
Geertrui BALIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 4 juni 2013 door:

Geertrui BALIS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Kelly CUVELIER

Geertrui BALIS